

Praxe společné činnosti a buddhistická moudrost

ZENOVÝ MISTR WU BONG

Jedním z nejdůležitějších aspektů zenového centra v Providence je jeho stálý výcvikový program. Na Východě, kde klášterní tradice vévodila zenu, stálý výcvik byl jedním z hlavních důvodů pro existenci center a klášterů. Přestože zen na Západě prochází fází adaptace a experimentování, stálý místní výcvik nepřestává být důležitou součástí praxe.

Žít v komunitě, jaká existuje v zenovém centru, není snadné. Vznikla tu struktura, v níž musí být dodržována řada pravidel. Každému se dostává méně soukromí než by měl, kdyby žil vně takové skupiny. Žijí zde nebo sem docházejí lidé, s nimiž by se člověk třeba ani nestýkal, kdyby měl na výběr. Někdy se jí jídlo, které člověk nerad a často je nedostatek jídla, které rád. Velmi brzké ranní vstávání je jeden z největších problémů, jimž čelí ten, kdo žije v zenovém centru. Existuje samozřejmě další množství překážek, které se tu staví do cesty našemu pohodlí.

Být místním žákem má samozřejmě své výhody. Jasná struktura a stanovený řád nám pomáhají odložit naši zkoumající mysl a podporují osobní disciplínu. Při menším soukromí narůstá otevřenost a snižuje se potřeba skrývat se za svůj image. S mnoha lidmi se člověk naučí jednat bez ohledu na pocity sympatií nebo antipatií. Máme možnost učit se oceňovat jídlo a nenechat si v tom bránit jeho chutí. A je tu i radost a energie z ranního vstávání a společného praktikování s ostatními.

Bydlet v zenové komunitě, jako je zenové centrum v Providence, znamená zcela se zbavit svých názorů. Toho není možné dosáhnout bez tréninku "společné činnosti". Pouze když jednáme společně s druhými, odhalujeme své meze vzniklé na základě našich zvyků, předsudků, toho, co máme rádi a toho, co nikoli - jinými slovy na základě naší karmy. Jen když zakusíme své hranice, můžeme je nechat být. Jen tím, že vše necháme být, umožníme naší přirozené moudrosti růst.

Přestože je možné trénovat společnou činnost bez toho, aby člověk žil v zenovém centru, zenové centrum je účinným způsobem, jak to uskutečnit v kontextu formální praxe. Mnozí z nás by bez struktury komunity podlehlí svodům, uvolnili svou disciplínu a lpěli na svých názorech.

Dokonce i pokud je někdo velmi disciplinovaný a žádných představ se pevně nedrží, stále má dobrý důvod žít v zenovém centru. Důvodem je existence širšího okruhu těch, jimž centrum slouží, i zisk, který mají ostatní místní členové z podpory silné osobnosti. Zenový mistr Seung Sahn tomu říká praxe "mytí brambor", podle způsobu, jímž se omývají brambory v míse, tak, že ze sebe odírají špínu navzájem, místo aby byly oplachovány jedna po druhé.

Když Buddha umíral, jeho žák Ánanda byl rozrušený a obával se o to, co se stane všem žákům, až jejich učitel odejde. Buddha mu odpověděl, že žáci již obdrželi Dharmu a co víc: mají svou vzájemnou společnost.

Když životní situace a povinnosti dovolí žít v zenovém centru, je důležité využít příležitosti, byť i jen na krátké období.

Na závěr je třeba říci, že život v zenovém centru není ničím zvláštním. Zenový mistr Un Mun jednou řekl: "Svět je širý a rozlehlý, proč na sebe berete se zazněním zvonu sedmidílný oděv?" Tato otázka se nevztahuje pouze ke klášternímu životu, ale, je-li správně pochopena, i ke všem běžným denním aktivitám.

– Přeložil Matěj Pošar

This article copyright © 2010 Kwan Um School of Zen